

III

ДОЛЕ весело бучи градътъ:
гльчъ и смѣхъ,
трамваенъ звънъ,
копитенъ тропотъ;
гледамъ какъ летятъ
коне
въ галонъ . . .

Какъ е бавенъ тѣхниятъ летежъ
предъ електричнитъ трамваи!
Нѣма тукъ просторътъ свежъ
на ливадитъ безкрайни.

Какъ желая въ тоя мигъ
да политна съ коня свѣтлооки,
тамъ, де топълъ черноземъ дими
и земята,
и небето
сж широки!

Да развѣва вѣтъръ лихъ
мойтъ кждри
и на коня гривата,
тамъ, де нѣвга пихъ
земна свежесть
въ грѣйналитъ ниви . . .